

ՄԱՆԿԱԿԱՆ ԵՐԳԵՐ

ԳՐԳՈՅԿ I

Յ. Մարտիրոսյան

«Շունը»

«Հնձուրենիք»

«Տառարածի հաք»

«Հար խօսից»

«Կանաչ ախպեր»

«Ոնց եմ հարում խօսիքի»

«Արի դու, արի»

«Գարուն»

«Մանուշակ» և այլն:

Электронпечатня А. Кереселидзе.

Габасевский пер. № 1.

ТИФЛИСЬ 1913

10.28
Հայաստան

ՆԻ՝ ԱՐՇԱԿ ՏԵՐ-ՅՈՎՍԵՓԵԱՆ *hy*

-266-

784.67

ՆԴ-37

ՄԱՆԿԱԿԱՆ ԵՐԳԵՐ

ԳՐԳՈՅԿ I

«Շունը»

«Հնձուրները»

«Տաւարածի հաւը»

«Հաւը խօսեց»

«Կանաչ ախպէր»

«Ոնց եւ հարում խնոցին»

«Արի դու, արի»

«Գարուն»

«Մանուշակ» եւ այլն:

Թիֆլիս, տպ. Կերեսելիձէի. Գարաբուկայա № 1, 1913

(28310-42)

Մանկական երգերի մեծ պալատություն է գրացում մեր մէջ. այդ տիպի երգերի քանակն այնքան նւազ է, որ այժմ՝ 20-րդ դարում դասագրքերի մէջ նոյնիսկ գրաբար երգեր են գնում մեր երեխաներին սովորեցնելու համար. ինչպէս, օրինակ, «Որդիք քաջ Հայկայ, արիք ընդ առաջ» կամ «Ով հայոց Աստուած, մեր արեամբ ստացուած» եւ այլն: Այդ և նման իրողութիւնները, որ տեղի են ունենում մեր դպրոցական կեանքում, առիթ հանգիստացան հրատարակելու այս գրքոյիկը որպէս նիւթ երեխաներին յարմար երգեր սովորեցնելու համար:

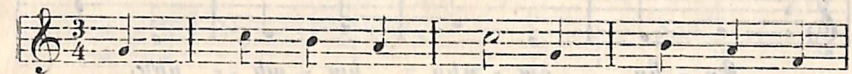
Գրքումս գետեղւած երգերից թւով 10 «Արի, դու արի», «Տաւարածի ճաշը», «Գարուն», «Հաւը խօսեց», «Շունը», «Հնձուրներ», «Մանուշակ», «Մայր», «Էյ կանաչ ախպէր», և «Ոնց են հարում խնոցին», մեր սեպհական հեղինակութիւնն է, «Փիտոն և Աքլորը» նոյնպէս մեր փոխադրութիւնը, իսկ մնացած մի քանի երգերը լսել և ձայնագրել ենք:

Հեղինակածս երգերի բառերը մեծ մասամբ պատկանում են Դ. Աղայեանի և բանաստեղծ Յովհ. Թումանեանի գրչին, բացի «Գարուն» երգից, որ Գ. Մեսեանի հեղինակութիւնն է և «Մայրը» (փոխ.) Աթ. Խնկոեանի:

Արագ.

ԱՐԻ ԴՈՒ, ԱՐԻ.

Խօսք Դ. Աղայեանի

Ա - րի դու, ա - րի, քո գա - լը բա -

քի, սի - բուն նոր տա - րի, նոր օ - բեր բեր մեզ:

2. Ձիւն տուր սարերին,
Անձրև՝ արտերին,
Կարկուտը՝ չարին,
Ձով արևը՝ մեզ:

3. Մայրական գթով,
Գրկաբաց ձեռքով,
Ուրախ ժպտով
Առ քո գիրկը մեզ:

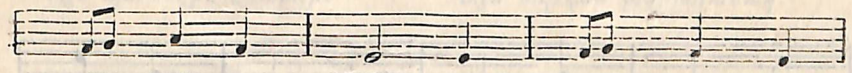
Միջակ.

ՏԱԽԱՐԱՄԻ ՃԱՇԸ

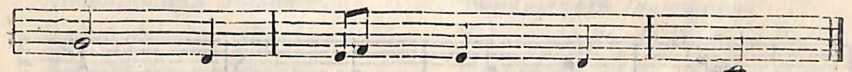
Խօսք Դ. Աղայեանի

Մի խամ տա - ւա - րած բա -

լա - կան քաղ - ցած աղ - բրի մօտ նրա -

մած ու - տում էր չոր հաց:

2. «Յամաք մի ուտիլ»,
Ասաց ընկերը:
«Բա ինչով ուտեմ,
Ուրիշ բան չունեմ»:

3. Դանակով, եղբայր,
Դանակով կտրիր.
Ջրումը թրջիր,
Յամաք չի լինիլ...

20.12

1268-4220 02

(266-աւ)

11348-579

Արագ

ՈՆՑ ԵՆ ՀԱՐՈՒՄ ԽՆՈՑԻՆ

Թո - կը ծա - ուց կա - պե - ցին,
հաստ խը - նո - ցին կա - խե - ցին
եր - կու ծայ - ըից բըռ նե - ցին,
տա - րան, բե - ըին, շար - ժե - ցին.
թը - լեիկ չը - լեիկ, չը - լեիկ թը լեիկ,
թը - լեիկ չը - լեիկ, չը - լեիկ թը լեիկ,
Ա - հա այս - պէս հա - բե - ցին
դե - դին կա - ըագ հա - նե - ցին:

Միջակ.

ՓԻՍՈՆ ՈՒ ԱՔԼՈՐԸ

Փոխադր. սուներ.

Մի փոքր ըիկ խըր ճի թում քաջ փի սօն
էր ապ բում նո բա հետ ծու դրու դուն
նա գում էր ու եր գում:

2. Մէկ անգամ էս կատուն
Դէպի շուկայ է գնում.
Աքլորին սիրելի
Այս պատէրն է տալի:

4. Բայց որ մեր կատուն հէնց
Տնից հեռանալ սկսեց,
Վաղեց պատուհանի տակ
Այն աղէսը խորամանակ.

3. — Իմ սիրուն աքլորիկ,
Պատուհանին մօտիկ
Չըկանգնես ու չերգես.—
Աղէսը կը տանի քեզ:

5. «Իմ սիրուն աքլորիկ,
Կարմրագոյն կատարիկ,
Պատուհանին մօտեցի՛ր՝
Ես քեզ կը տամ քաղցր չիր»:

6. Աքլորը անհամբեր
Մօտեցաւ, որ տեսնէր.
Իսկ աղէսն անիրաւ
Ճանկեց նրան ու տարաւ...

Արագ.

ԳԱՐՈՒՆ

Սուրբ Գ. Մեսեանի

Գար - նան շո - դով ա - նուշ տա -
 դով ծի - ծենն ե - կաւ կա - ըա պեա
 ցօ - դա - շա - դախ վար - դը չըք -
 նաղ ժըպ - տաց իս - կոյն նա - ըա հեա:

2. Դաշտ ու արօտ
 Վաղուց կարօտ
 Զերմ արեւին կենսատու,
 Այ ու ալւան,
 Կանաչ հագան,
 Ողջունեցին իրարու:

3. Զոր ու անտառ,
 Հովիտ ու սար
 Գոյն-գոյն ծաղկով զարդարուն,
 Իրար գրկում,
 Երգ են երգում՝
 «Ոհ, ինչ սիրուն է զարուն...»

ՀԱԻԸ ԽՕՍԵՑ

Միջակ

Սուրբ Յովհ. Թումանյանի

Հաւը խօսեց երեք ըն ըն.
 էյ քը նաժ ներ, ծու գրու գու,

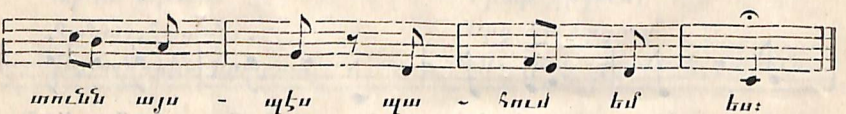
բացւեց կարմիր աղօթան ըն,
 ծա մա նախ է զարթե լու:

2. Զարն ու չարկամ մութ խաւարին,
 Սաւարն անցաւ չար ու վատ,
 Աշխարհ լըցւեց լուսն ու բարին,
 Լուսն ու բարին անարատ:

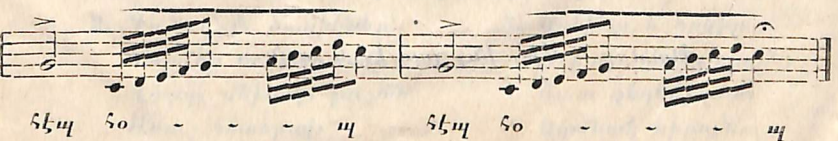
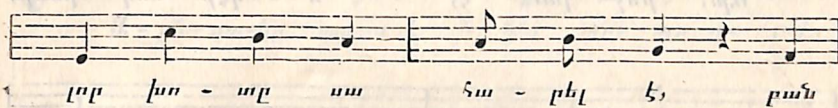
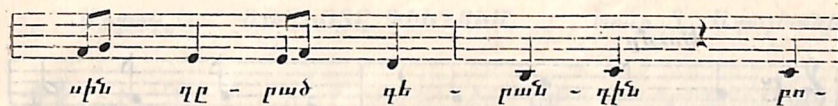
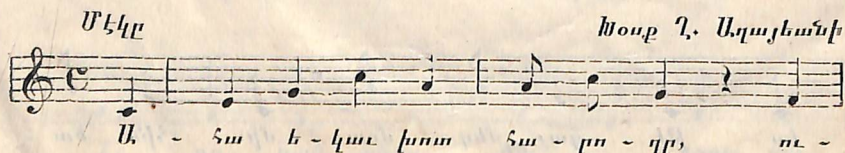
Շ ՈՒՆԸ

Սուրբ Յովհ. Թումանյանի

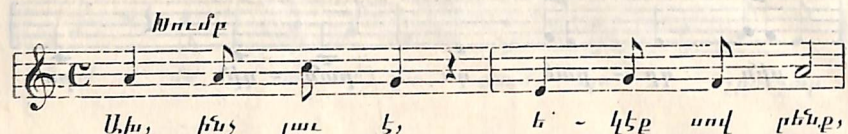
Հնֆ, հնֆ, հնֆ, հնֆ, ա հա այս
 պէս հա - չում եմ ես. հնֆ, հնֆ, հնֆ,
 հնֆ, ու տունն այս - պէս պա - չում եմ
 ես թէ զայ մեղ մօտ մի հին ծա -

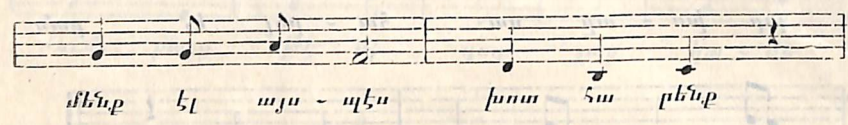
Արագ. ՀնՁԻՈՐՆԵՐ մանկական խաղ

Խուժը

Ախ, ինչ լաւ է, ե - կէք սով բերք,

մերք էլ այս - պէս խոտ հա բերք

հէպ հօ - - - պ հէպ հօ - - - պ:

Մէկը.—

2. Ահա եկաւ մեր հնձողը,
Չեռքին փայտէ մաւնոցներ
Պատրաստել է սուր մանկաղը,
Պէտք է հնձէ մեր արտեր:

Խուժը.—

Հնձող եղբայր, ասա տեսներ,
Գու ինչպէս ես հունձ անում:

Հնձողը.—

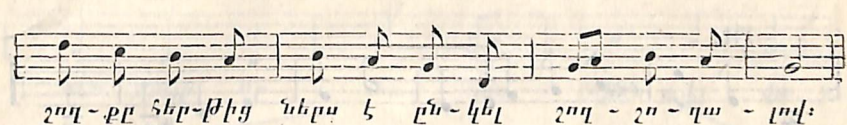
Այսպէս ահա լաւ նայեցէք
Ես այսպէս եմ հունձ անում
Հէպ, հօպ, հէպ հօպ:

Խուժը.— Ախ, ինչ լաւ է, ե այլն...

Մնջակ. ԱՌԱՒՅՏԸ ԳԻՒՂՈՒՄ Խօսք Ղ. Աղայեանի

Ա - բե - գա - կը դուրս է ե - կել պըս - պըր դա - լով

շող - քը հեր - թից ներս է ըն - կել շող - շո - դա - լով:

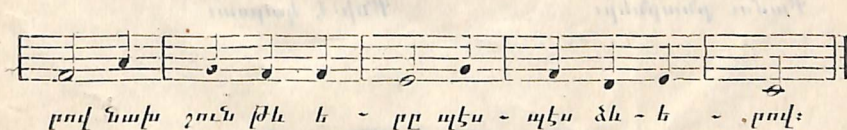
2. Ծիտը ծառին կըշկըշուճ է 3. Ծոյլ տղայի բունն է տարել
Ծըլվըլալով, Խըրմփալով,
Չորունն առուն քըքըշում է Տըրեխները շունն է արել,
Վըշվըշալով: Մըմըռալով:

ԳԱՐՈՒՆ Է ԵԿԵԼ

Խօսք Գամառ-Գաթիպայի

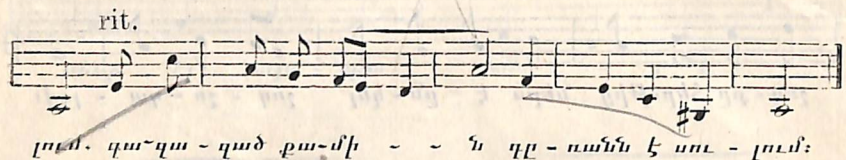
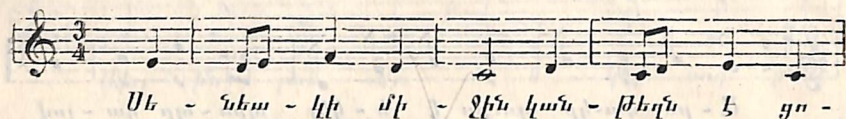
Գա - բունն է ե - կել նախ - շուն թե - ե -

բով նախ շուն թե ե - բը պէս - պէս ձե - ե - բով:

2. Գոյն-գոյն ծաղիկներ՝ 3. Երկինք և երկիր
Կարմիր ու սպիտակ, Ուրախ են, զարուն,
Վարդ, մեխակ, շուշան, Շատ գեղեցիկ ես,
Անուշ հոտերով: Եղանակ սիրուն:

ՄԱՅՐԸ փոխ. ուռւ. Աթ. Խնկոյեանի.

2. Անքուն մէրիկը
Ընկած զոյգ ծնկան՝
Օրօր է անում,
Օրօրում մանկան:

4. Ախ, զուք լսեցէք,
Մայրն է գեղգեղում
Թողէ՛ք՝ մանկիկս
Ննջի իր տեղում:

3. — Էհ, հերիք, հերիք,
Քամի ու մրրիկ,
Հանգիստ, չինարներ,
Քամու քնարներ:

5. Էլ մի որոտայ,
Դու, ահեղ որոտ,
Իմ անուշ բալէն
Քնի է կարօտ:

6. Հեռացէք, ամպեր,
Ամպեր բքածին,
Հանգիստ քուն տէք
Սրտիս սիրածին...

Ո Ր Բ Ը

2. Գիշերայ մութը աշխարհս պատեց,
Եւ աշնանային ցուրտ բամբին փչեց.
3. Ամեն մարդ քաշեց, իր տունը մտաւ,
Ամեն երեխայ մօր գիրկն ընկաւ.

4. Միայն մի խեղճ որը, որ չունէր հայր, մայր,
Ոչ մի ազգական, ոչ քոյր, ոչ եղբայր,
5. Ուրբերը բորիկ, տկուր ու քաղցած,
Մի տան պատի տակ մնաց կուշ եկած...

ԿԱՂՆՈՒ ՎԱՐՁՈՐՆԵՐԸ

Արագ.

Մեր ծեր կապ - նին իր հին տու - նը
տը - լել է չորս վարձ - տ - րի.
ար - մա - տի մօտ ներ - քսա - տու - նը
մուկն է բլու - նել այս - տա - րի:

2. Ատաղձագործ փայտփորիկը

Յածի յարկի խանութում

Անց է կացնում իր օրիկը,

Թակում, կտցում, ծակոտում:

3. Իսկ վերևի յարկում տիտիկ

Շէկ սկիռն է բնակում.

Կաղին, ընկոյզ, սերմ ու հատիկ

Դիզած իր լի փշակում:

4. Թաւ ճիւղքումը դրել է բուն

Մի գիւ երգիչ դուրալի

Ու ճըւլւում է օրն ի բուն:

Իսկ վարձ ոչ-ոք չի տալի:

ԿԱՆԱԶ ԱԽՊԷՐ

Միջակ.

Բանաստ. Յովհ. Թումանյանի

է՛յ կա - նաչ ախ - պէր, է՛յ ճա -
նաչ ախ - պէր, ա - րի, քեզ հետ բեր
ա - րե ի շո - դեր. բեր ա նու շա -
հոտ ծիլ, ծա - դիկ ու խոտ, կար - կա - չուն վր -
տակ, եր - կինք կա - պու - տակ, խա - տու - տիկ հաւ -
քեր զըրնգ - զըրն-գան եր - գեր, գառ - նե - րի մա -
յին, խաղ, ու - բա - խու - թին, է՛յ կա -

Խօսք՝ Դ. Աղայեանի

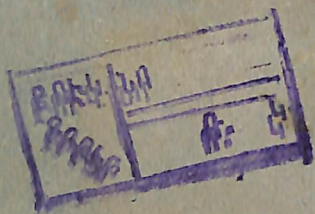
2. Սիրուն մանկիկներ, դուք ինձ սիրեցիք,
 իմ ծաղիկներդ փռվեց կապեցիք,
 Բայց կոշտ ձեռներդ, կոպիտ ճանկերդ
 ինձ հազառեցիք, հրապարակեցիք:

ՀՀ Ազգային գրադարան

NL0684067

1268
გოგონა

784
20-37

გადასმულია 25 400.

37

10 მთ.

ტიფლისი, ანანოვსკ. გენსკ. უნი-
ტეტი, უჩიტელი მუზიკი ი პეჩია
А. М. Теръ-Осепяницъ.